



רע"פ 3032/22 - ולדימיר נוביק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3032/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: ולדימיר נוביק

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה ב-עפ"ת 10620-04-22 מיום
13.4.2022 שניתן על ידי השופטת ר' בש

בשם המבקש: עו"ד נחמי (מנחם) פיינבלט

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ר' בש) ב-עפ"ת 10620-04-22 מיום 13.4.2022 בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (השופט א' אחטר) ב-פ"ל 4644-09-20 מיום 27.2.2022.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 21.8.2020 בשעה 20:00 או בסמוך לכך, המבקש נהג ברכב בעיר חדרה בהיותו שיכור, זאת משנמצא בבדיקת נשיפה שנערכה לו כמות של 1320 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף, העולה על המידה המותרת בהתאם לחוק. בגין מעשיו, יוחסה למבקש עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3), סעיף 64ב(א)(3א) וסעיף 39 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה).

3. לאחר שמיעת ראיות, בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

עמוד 1



נקבע, כי לא נפל פגם בביצוע הבדיקה, במיומנות מפעילה ובתקינות מכשיר האכיפה. עוד ציין בית המשפט, כי עדויות עדי התביעה מהימנות ומקצועיות, בעוד עדות המבקש בבית המשפט אינה מתיישבת עם הממצאים וסותרת את הגרסה שמסר בחקירתו במשטרה בה הודה כי נהג ברכבו לאחר ששתה "קצת" אלכוהול.

4. בגזר הדין, בית המשפט הדגיש את חומרת מעשי המבקש נוכח כמות האלכוהול החריגה שנמצאה בבדיקה - פי 5 מהכמות המותרת בחוק; העובדה כי נהג ברכב חרף מודעותו להיעדר היותו פיכח; ועוצמת הפגיעה בשלום הציבור ובטחונו בשל מסוכנות עבירת הנהיגה בשכרות.

בגזירת עונשו של המבקש, בית משפט השלום התחשב בעברו התעבורתי הכולל 11 הרשעות שונות, וציין כי חודש אחד בלבד לאחר ביצוע העבירה דנא, נזקפה לחובתו הרשעה נוספת בגין עבירת מהירות. עוד צוין, כי אין מקום לחרוג לקולה מתקופת הפסילה המינימלית הקבועה בחוק, נוכח נסיבות ביצוע העבירה ומסוכנותה.

לאור האמור לעיל, בית משפט השלום גזר על המבקש 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה בשכרות ו/או סירוב למתן בדיקה ו/או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, למשך 3 שנים; 36 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה; 6 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי, לבל יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע או אחת מן העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודה, למשך 3 שנים; וקנס בסך 3,000 ש"ח.

5. ערעור המבקש על גזר הדין - נדחה.

בית המשפט המחוזי שב וחזק את קביעות בית משפט השלום וציין, בין היתר, כי כמות האלכוהול שנמצאה בגופו של המבקש גבוהה משמעותית מהמותר, ויש בה כדי ללמד על מסוכנותה הרבה של נהיגתו באותה העת, וכי "אך בדרך של מזל" נהיגתו לא הסתיימה בתאונה ובפגיעה בחי"אדם.

מכאן הבקשה שלפניי.

6. המבקש סבור כי העונש אשר הושת עליו "חמור וקיצוני" ואינו תואם את נסיבות העבירה ואת נסיבותיו האישיות, ומבקש כי רכיב פסילת רישיון הנהיגה בפועל יופחת ויעמוד על שנתיים בלבד.

לטענתו, בית משפט השלום שגה וזקף לחובתו את העובדה כי בחר לנהל הליך משפטי - אף שזו זכות החוקתית, בעוד התעלם ולא זקף לזכותו את עברו הפלילי הנקי, ואת העובדה שמדובר בעבירת השכרות הראשונה והיחידה שלו.

עוד הודגש כי גזר הדין של בית משפט השלום לא מפרט את הפסיקה עליה הסתמך בגזירת עונשו החמור של המבקש, וכי העונש שהושת עליו חורג לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת.



7. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (רע"פ 3203/22 עפאנה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.5.2022); רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (9.5.2022)).

זאת ועוד, בקשה לרשות ערעור הנסובה על חומרת העונש, תתקבל במקרים נדירים וחריגים, בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 1864/22 עדוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (6.4.2022)).

הבקשה שלפניי נטועה בדל"ת אמותיו הפרטניות של המבקש, ואינה נמנית בגדר המקרים החריגים המצדיקים ליתן רשות ערעור - די בכך כדי לדחותה.

8. המבקש נהג ברכבו ברחובות העיר חדרה, על אף מודעותו להיותו שתוי ומבלי משים לסכנה שבמעשיו. בגופו נמצאה כמות אלכוהול הגבוהה משמעותית מהמידה המותרת בחוק; פיו נדף ריח של אלכוהול חריף; התנהגותו הייתה רדומה, והוא התנדנד עד שנזקק לעזרה (עמוד 6 לגזר הדין של בית משפט השלום).

אין לשער כיצד הייתה עשויה להסתיים נהיגתו ואלו נזקים הייתה גורמת בדרכה, אלמלא ערנותו של אזרח אשר הסב את תשומת ליבה של המשטרה לאופן נהיגתו של המבקש. במקום אחר כתבתי:

"נהיגה בשיכרות הפכה בשנים האחרונות ל"מכת מדינה" אשר מעמידה בסיכון את שלום הציבור ואת ביטחונו. משכך, על בית המשפט מוטלת האחריות להרחיק נהגים פורעי חוק מהכביש ולהחמיר ולנקוט ביד קשה כלפי אלו הנוהגים תחת השפעת משקאות משכרים" (רע"פ 4766/19 יחיה נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (15.7.2019)).

9. על יסוד האמור לעיל, העונש אשר השית בית משפט השלום על המבקש הולם את חומרת מעשיו; מתחשב כנדרש בנסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של המבקש; ואין בו כדי להצדיק את התערבות ערכאת הערעור, לא כל שכן "בגלגול שלישי".

10. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ט באייר התשפ"ב (30.5.2022).

ש ו פ ט

עמוד 3


